

Doniyor kitobi — yuz birinchi

Ahdning Elchisi: Poklanishdan Tozalab tashlashgacha

Jeff Pippenger

2024-02-29

Masih ahdni tasdiqlagan hafta Uning suvga choʻmganidan boshlab, samoviy muqaddasxonada Masih Istifon toshboʻron qilingan paytda oyoqqa turganigacha boʻlgan davrni ifodalar edi.

Lekin u Muqaddas Ruhga toʻlib, koʻzlarini osmonga tikkan holda, Xudoning ulugʻvorligini va Isoning Xudoning oʻng tomonida turganini koʻrdi. Va dedi: Mana, men osmonlarning ochilganini va Inson Oʻgʻlining Xudoning oʻng tomonida turganini koʻryapman. Shunda ular baland ovoz bilan baqirib, quloqlarini berkitdilar va bir yoqadan bosh chiqarib unga tashlandilar. Uni shahardan tashqariga sudrab chiqarib, toshboʻron qildilar; guvohlar esa kiyimlarini Shoul ismli bir yigitning oyoqlari oldiga qoʻydilar. Va ular Stefanusni toshboʻron qilar ekanlar, u Xudoga iltijo qilib shunday der edi: Ey Rabbii Iso, ruhimni qabul qilgin. Soʻng tiz choʻkib, baland ovoz bilan faryod qildi: Ey Rabbii, bu gunohni ularga yuklama. Shu soʻzni aytgach, u uyquga ketdi. Havoriylar 7:55–60.

Istefan toshboʻron qilinganda va Mixoil oyoqqa turganda, Xushxabar gʻayriyahudiylarga bordi, chunki oʻsha vaqtgacha Xushxabar yahudiylar bilan cheklangan edi.

“Shunda farishta dedi: ‘U koʻplar bilan ahdni bir hafta [yetti yil] davomida tasdiqlaydi.’ Najotkor Oʻz xizmatini boshlaganidan keyingi yetti yil davomida xushxabar ayniqsa yahudiylarga vaʼz qilinishi kerak edi; uch yarim yil davomida buni Masihning Oʻzi bajardi, undan keyin esa havoriylar. ‘Haftaning oʻrtasida U qurbonlik va nazrni toʻxtatadi.’ Daniel 9:27. Milodiy 31-yil bahorida Masih, haqiqiy qurbonlik sifatida, Kalvariya taqdim etildi. Shunda maʼbad pardasi ikkiga yirtilib ketdi; bu qurbonlik xizmatining muqaddasligi va ahamiyati barham topganini koʻrsatardi. Yer yuzidagi qurbonlik va nazrning toʻxtashi uchun vaqt kelgan edi.”

“Bir hafta — yetti yil — milodiy 34-yilda tugadi. Shundan soʻng, Stefanning toshboʻron qilinishi orqali yahudiylar xushxabarga boʻlgan rad etishlarini nihoyat muhrladilar; taʼqib tufayli tarqalib ketgan shogirdlar esa ‘har tomonga borib, Kalomni vaʼz qilar edilar’ (Havoriylar 8:4); va oradan koʻp oʻtmay, taʼqibchi Shoul imonga keldi hamda gʻayriyahudiylarga yuborilgan havoriy — Pavlus boʻldi.” The Desire of Ages, 233.

34-yilda muqaddas hafta (ikki ming besh yuz yigirma kun) nihoyasiga yetdi va qadimgi Isroil Xudodan taloq qilindi; ularning sinov muddati toʻliq yopildi. Oʻsha vaqtda ahdni rad etganliklari va Xudoning Oʻgʻlini xochga mixlaganliklari uchun qadimgi Isroilga qarshi qasos Xudoning ijro etuvchi hukmiga boʻysundirildi. Xudo Oʻzining uzoq sabrli rahm-shafqatida Quddusning vayron qilinishini milodiy 66-yildagi qamal va vayronagarchilikdan milodiy 70-yilgacha kechiktirdi.

Doniyor kitobining toʻqqizinchi bobi ichidagi, Masih ahdni tasdiqlagan haftani koʻrsatgan oyatlar, butparast Rim (keladigan shahzoda) shaharga va muqaddas maskanga vayronlik keltirishini ham

ko'rsatadi; ammo Xudo O'zining uzoq sabrli rahm-shafqati ila qadimgi Isroil farzandlariga, Masih va shogirdlarning ular orasidagi yetti yillik xizmati davrida ota-bobolari qilganidek, xushxabarni eshitib qaror qilishlari uchun vaqt berdi.

“Quddusning halokati Masihning O'zi tomonidan e'lon qilinganidan keyin qariyb qirq yil davomida Rabbiiy shahar va xalq ustidan chiqariladigan hukmlarini kechiktirdi. Xushxabarini rad etganlar va O'g'lini o'ldirganlarga nisbatan Xudoning sabr-toqati naqadar hayratlanarli edi. Hosilsiz daraxt haqidagi masal Xudoning yahudiy xalqi bilan bo'lgan muomalasini ifoda etardi. ‘Uni kesib tashlang; nega yerni bekor band qilib turibdi?’ (Luqo 13:7) degan amr chiqqan edi, biroq ilohiy rahm-shafqat uni yana bir oz muddat ayab qoldi. Yahudiylar orasida hali ham Masihning tabiati va xizmatidan bexabar bo'lgan ko'plar bor edi. Farzandlar esa ota-onalari mensimagan imkoniyatlardan bahramand bo'lmagan va ular rad etgan nurni qabul qilmagan edilar. Havoriylar va ularning hamkorlari voizlik qilishi orqali Xudo ularga nurni porlatardi; ularga bashoratning nafaqat Masihning tug'ilishi va hayotida, balki Uning o'limi va tirilishida ham qanday bajo bo'lganini ko'rish imkoni berilardi. Farzandlar ota-onalarning gunohlari uchun hukm qilinmagan edi; biroq ota-onalariga berilgan butun nur haqidagi bilimga ega bo'la turib, farzandlar o'zlariga berilgan qo'shimcha nurni rad etganlarida, ular ota-onalarining gunohlariga sherik bo'lib qoldilar va o'zlarining qabihlik o'lehovini to'ldirdilar.

“Quddusga nisbatan Xudoning uzoq sabr-toqati yahudiylarni o'zlarining qaysar tavba qilmasliklarida faqat yanada qat'iylashtirdi. Iso shogirdlariga bo'lgan nafratlari va shafqatsizliklari orqali ular rahm-shafqatning so'nggi taklifini rad etdilar. Shunda Xudo ulardan O'z himoyasini tortib oldi va Shayton hamda uning farishtalari ustidan tiyib turuvchi qudratini olib tashladi, va bu xalq o'zi tanlagan yo'l boshchining boshqaruviga tashlab qo'yildi. Uning farzandlari Masihning inoyatini rad etgan edilar; holbuki, aynan o'sha inoyat ularga o'zlarining yovuz mayllarini jilovlash imkonini bergan bo'lur edi, endi esa o'sha mayllar g'olibga aylandi. Shayton qalbning eng vahshiy va eng tuban ehtiroslarini qo'zg'atdi. Odamlar aql bilan ish tutmas edilar; ular aql doirasidan chiqib ketgan—mayl va ko'r g'azab tomonidan boshqarilar edilar. Ular o'zlarining shafqatsizliklarida shaytoniy bo'lib qoldilar. Oilada ham, xalq ichida ham, eng yuqori va eng quyi tabaqalar orasida ham shubha, hasad, nafrat, nizolar, isyon, qotillik hukm surardi. Hech qayerda xavfsizlik yo'q edi. Do'stlar va qarindoshlar bir-birlariga xiyonat qilar edilar. Ota-onalar o'z farzandlarini, farzandlar esa o'z ota-onalarini o'ldirar edilar. Xalq boshliqlari o'zlarini boshqarishga ham qodir emas edilar. Jilovlanmagan ehtiroslar ularni zolimlarga aylantirdi. Yahudiylar begunoh Xudoning O'g'lini mahkum etish uchun yolg'on guvohlikni qabul qilgan edilar. Endi esa yolg'on ayblovlar ularning o'z hayotlarini ham beqaror qilib qo'ydi. Ular o'z amallari bilan uzoq vaqt davomida shunday deb kelgan edilar: ‘Isroilning Muqaddasi ko'z o'ngimizdan yo'qolsin.’ Ishayo 30:11. Endi ularning istagi bajo keltirildi. Xudodan qo'rqish endi ularni bezovta qilmas edi. Shayton xalqning boshida turardi, va eng oliy fuqaroviy hamda diniy hokimiyatlar uning hukmronligi ostida edi.” Buyuk kurash, 27, 28.

Ahdning Elchisi sifatida Masih avval faqat yahudiylar bilan shug'ullandi. Milodiy 34-yilda, Istefon toshbo'ron qilinganda, xushxabar shundan so'ng g'ayriyahudiylarga bordi va Xudoning ijro etuvchi hukmi vaqti yetib keldi, biroq Xudo O'z rahm-shafqati bilan bu vaqt nuqtasini qariyb qirq

yilga kechiktirdi.

Ahdning Elchisi sifatida, Malakiyo kitobining uchinchi bobidagi bashoratning bajo bo‘lishi bilan, Masih ma’badni ikki marta pokladi. U buni o‘sha paytda chetlab o‘tilayotgan va taloq qilinayotgan ahd xalqiga, shuningdek keyinchalik yangi tanlangan xalq bo‘ladiganlarga alohida ajratib qo‘yilgan bir davrda amalga oshirdi. O‘sha vaqt davri yakunlangach, Xudoning ijro etuvchi hukmi vaqti boshlandi. Yahyo Cho‘mdiruvchi Masihning O‘zi ahd tuzadigan yangi tanlangan xalqni tiklash ishiga yo‘l hozirlagan elchi edi.

Ma’badning ikki bor tozalanishi Masihning qalb ma’badini poklash ishini ko‘rsatib beruvchi amaliy saboqlar edi. Malaki kitobining uchinchi bobida Ahdning Xabarchisi to‘satdan kelganida, U qadimgi kunlardagidek nazrni vujudga keltirish maqsadida, Levi o‘g‘illarini poklaydi va yana ulardan nopoklikni chiqarib tashlaydi.

Lekin Uning keladigan kuniga kim bardosh bera oladi? U zohir bo‘lganida kim tura oladi? Chunki U erituvchi olovga va kir yuvuvchilarning ishqoriga o‘xshaydi. U kumushni eritib poklovchi kabi o‘tiradi; U Levi o‘g‘illarini poklaydi va ularni oltin hamda kumush kabi tozalaydi, toki ular Egamizga solihlik bilan nazr keltirsinlar. Shunda Yahudo va Quddusning nazri Egamizga qadimgi kunlardagi kabi, avvalgi yillardagidek manzur bo‘ladi. Malaki 3:2–3.

Malaki uchinchi bob, va ma’badning ikki bor poklanishi Ahd Xabarchisi tomonidan amalga oshiriladigan Levi o‘g‘illarining imonining kamolotini ifodalaydi. Levi o‘g‘illarining imonining kamoloti oltinning poklanishi bilan ifodalanadi.

“Sanatoriyada biror-bir ta’sirga ega bo‘lganlarning barchasida Xudoning irodasiga moslashish, o‘zini past tutish, qalbni Masih Ruhining qimmatli ta’siriga ochish bo‘lishi shart. Olovda sinalgan oltin sevgi va imonni ifodalaydi. Ko‘plar sevgidan deyarli mahrumdirlar. O‘ziga kifoyalik ularning ko‘zlarini o‘zlarining ulkan ehtiyojlariga ko‘r qiladi. Xudoga har kunlik tavba bilan yuzlanish, diniy hayotda yangi, chuqur va har kunlik tajriba mutlaq zaruratdir.” Testimonies, volume 4, 558.

Malakiyning uchinchi bobi va ma’badning ikki bor poklanishi, Ahd Elchisi tomonidan amalga oshiriladigan, Levi o‘g‘illari bo‘lgan donolar ichidagi bilimning ortishiga doir tushunchaning komilligini ifodalaydi. Levi o‘g‘illarining komilligi kumushning tozalanishi orqali ifodalangan.

Egamizning so‘zlari pok so‘zlardir: tuproq o‘chog‘ida sinalgan, yetti marta tozalangan kumush kabidir. Zabur 12:6.

Ahdning Elchisi Levi o‘g‘illarini kumush va oltindek poklamog‘i kerak edi. Xudoning Kalomi poklaydigan narsadir, chunki poklanish — oqlanish va muqaddas qilinish demakdir.

Ularni O‘zingning haqiqating bilan muqaddas qilgin: Sening kaloming haqiqatdir. Yuhanno 17:17.

Yahyo Cho‘mdiruvchi Malaki kitobining uchinchi bobidagi birinchi bajo keltirilishda Ahdning Elchisi uchun yo‘lni tayyorlagan xabarchi edi, va bu boradagi uning xabari tabiatiga ko‘ra to‘rt qirrali edi. Uning ishi Ahdning Elchisi tomonidan ado etilishi lozim bo‘lgan poklash ishini aniqlab

berishni ham o'z ichiga olgan edi, va ado etilgan poklash ishi xirmonni supurib-tozalash amali sifatida tasvirlangan edi. U avvalgi tanlangan xalq o'sha paytda chetlab o'tilish jarayonida ekanini ko'rsatdi. U, shuningdek, Xudoning xalqiga Laodikiyaga oid xabarni taqdim etdi va shu tariqa ularga o'z gunohlarini hamda otalarining gunohlarini ko'rsatdi. U bu haqiqatlarning barchasini "kelajak g'azab" kontekstiga joylashtirdi. Yo'lni tayyorlagan xabarchining ishi chetlab o'tilayotgan xalqning ta'lim tizimida hech qachon ta'lim olmagan bir kishi tomonidan bajarilgan ishni ifodalardi.

"Yahyo Cho'mdiruvchida Rabbiy O'zi uchun Rabbiyning yo'lini tayyorlashga bir xabarchi ko'tardi. U gunohni fosh etib, uni qoralashda dunyoga og'ishmas guvohlik berishi kerak edi. Luqo uning missiyasi va ishini e'lon qilar ekan, shunday deydi: 'Va u Ilyosning ruhi va qudrati bilan Uning oldidan boradi, otalarning yuraklarini bolalarga, itoatsizlarni esa solihlarning donoligiga qaytarish uchun; Rabbiy uchun tayyorlab qo'yilgan bir xalqni hozirlamoq uchun' (Luqo 1:17)."

"Farziylar va sadduqiylarning ko'plari Yahyoning cho'mishiga keldilar, va u ularga murojaat qilib dedi: 'Ey ilonlar zoti, kelajak g'azabdan qochishingiz uchun sizlarni kim ogohlantirdi? Bas, tavbaga munosib mevalar keltiringlar. O'z ichingizda: "Bizning otamiz Ibrohimdir", deb aytishni xayolingizga ham keltirmanglar; chunki sizlarga aytaman: Xudo mana bu toshlardan ham Ibrohimga farzandlar tiklashga qodirdir. Endi esa bolta daraxtlarning ildiziga qo'yilgandir; shuning uchun yaxshi meva bermaydigan har bir daraxt kesilib, olovga tashlanadi. Men sizlarni tavba uchun suv bilan cho'mdiraman; lekin mendan keyin Keluvchi mendan qudratlidir, men Uning oyoq kiyimini ko'tarishga ham loyiq emasman; U sizlarni Muqaddas Ruh bilan va olov bilan cho'mdiradi. Uning sovuradigan kuragi O'z qo'lidadir, va U O'z xirmonini batamom tozalab, bug'doyini omboriga yig'adi; somonni esa so'nmas olovda kuydiradi' (Matto 3:7-12)."

"Yuhanning ovozi karnaydek baland ko'tarildi. Uning vazifasi: 'Xalqimga ularning gunohini, Yoqub xonadoniga esa ularning ma'siyatlarini ko'rsatgin' edi" (Ishayo 58:1). U insoniy ilm-tahsil olmagan edi. Uning ustozlari Xudo va tabiat bo'lgan. Ammo Masih oldidan yo'lni tayyorlash uchun, o'z ovozini qadimgi payg'ambarlar singari eshittirishga jur'at etadigan, aynigan xalqni tavbaga chorlaydigan bir zot zarur edi." Selected Messages, 2-kitob, 147, 148.

Uilyam Miller Ahdning Elchisi uchun yo'lni tayyorlagan ikkinchi xabarchi edi, va Millerning shaxsi hamda xizmati Yahyo Cho'mdiruvchi tomonidan timsollangan edi.

"Minglab kishilar Uilyam Miller va'z qilgan haqiqatni qabul qilishga yetaklandi, va xabarni e'lon qilish uchun Ilyosning ruhi va qudratida Xudoning xizmatkorlari ko'tarildi. Isoning xabarchisi bo'lgan Yahyo singari, bu tantanavor xabarni va'z qilganlar boltani daraxtning ildiziga qo'yishga va odamlarni tavbaga munosib mevalar keltirishga da'vat etishga majbur ekanliklarini his etdilar." Early Writings, 233.

Masih davridagi bahslashishga moyil yahudiylar Masih haqidagi soxta xabarga ishonishga yo'naltirilgan edilar. "Masih" — yunoncha "Christ" so'zining ibroniycha muqobili bo'lib, "moylangan" degan ma'noni anglatadi.

Xudo Isroil farzandlariga yuborgan kalomni — Iso Masih orqali tinchlikni va’z qilib, (U hammaning Rabbidir;) o’sha kalomni, aytaman, sizlar bilasizlar; u butun Yahudiya bo’ylab yoyildi va Yahyo va’z qilgan suvga cho’mishdan keyin Jaliladan boshlandi; ya’ni Xudo Nosiralik Isoni Muqaddas Ruh va qudrat bilan moylaganini; U esa yaxshilik qilib yurdi va iblis tomonidan ezilganlarning barchasiga shifo berdi; chunki Xudo U bilan edi. Havoriylar 10:36–38.

“Masih” ham, “Xristos” ham “moylangan Zot” degan ma’noni anglatadi. Xristos O’zining suvga cho’mdirilishida moylangan edi; shu bois, qat’iy ma’noda, U suvga cho’mdirilishigacha na Masih, na Xristos edi. Uning suvga cho’mdirilishi vahiyona jihatdan Vahiy kitobining o’ninchi bobidagi farishtaning tushishi bilan mos keladi; o’sha farishta 1840-yil 11-avgustda tushgan edi, va bu, shuningdek, Vahiy kitobining o’n sakkizinchi bobidagi qudratli farishtaning tushishi bilan mos keladi; u 2001-yil 11-sentabrda tushgan edi. Ushbu uch payg’ambarlik belgisi keyingi yomg’irda Muqaddas Ruhning namoyon bo’lishini aniqlab beradi.

Maydagap yahudiylar bir noto’g’ri tushunchaga, ya’ni Masih Isroil xalqi dunyoni boshqaradigan tom ma’nodagi yer yuzidagi shohlikni barpo etadi, degan soxta bashoratli xabarga yopishib oldilar. Bu “tinchlik va farovonlik”ni va’da qilgan soxta xabar edi.

William Millerning xabari ikki asosiy unurni o’z ichiga olgan edi. Birinchisi — muqaddas ma’badning poklanishini aniqlab bergan vaqtga oid bashoratlarning tatbiqi, ikkinchisi esa protestantlar ishonishga moyil bo’lgan ming yillik millenium haqidagi katolik talqinini rad etishi edi. Tinchlik va farovonlikning ming yilligi sifatida ta’riflangan o’sha soxta millenium haqidagi qarash, bahs-talashga berilgan yahudiylar tutgan Masihning shohligi haqidagi soxta qarash bilan ifodalangan edi.

O’sha ikki guvoh Ahd Xabarchisining O’z ma’badiga to’satdan kelishi uchun yo’l hozirlaydigan xabarchining tarixining uchinchi va yakuniy bajo bo’lishida “tinchlik va farovonlik”ni va’da qiluvchi soxta keyingi yomg’ir xabarini fosh etadi. Bu soxta keyingi yomg’ir xabari, kelayotgan “g’azab” yetib kelganida “yaxshi meva keltirmaydigan har bir daraxt kesilib, olovga tashlanadi”, deb ta’kidlagan Yahyo Cho’mdiruvchining xabaridan farqli o’laroq, “tinchlik va xavfsizlik” xabari sifatida aniqlanadi. Bu, shuningdek, Millerning, katolitsizm o’rgatganidek, ming yillik tinchlik bo’lmasligini ta’kidlaganida ham ifodalangan edi; chunki Rabbimiz qaytib kelganda, U O’z kelishining porlashi bilan yer yuzini halok qiladi.

Va sizlar — aziyat chekayotganlarga — biz bilan birga orom topish ato etilur, qachonki Rabbimiz Iso O’zining qudratli farishtalari bilan osmondan zohir bo’lsa, alangali olov ichida Xudoni tanimaydiganlardan va Rabbimiz Iso Masihning xushxabariga itoat etmaydiganlardan qasos olsa; ular Rabbiyning huzuridan va Uning qudrati ulug’vorligidan ajralib, abadiy halokat bilan jazolanurlar. 2 Salonikaliklarga 1:7–9.

Ahd Xabarchisi yangi tanlangan xalq bilan ahd tuzishi uchun yo’l tayyorlagan dastlabki ikki xabarchi shuni ko’rsatadiki, Laodikiyalik Adventizmning uchinchi avlodida shakllantirilgan soxta “tinchlik va omonlik” oxirgi yomg’ir xabari Shayton tomonidan shunday ishlab chiqilganki, u Laodikiyalik Adventizmning to’rtinchi avlodini uchinchi Voy orqali ifodalangan Islomning rolini

tanib olishdan to'sib qo'ysin.

Levi o'g'illari orqali ifodalanganlar uchun amalga oshiriladigan poklanish jarayonida, Yahyo Cho'mdiruvchidan keyin keladigan Zot qo'lida bo'lgan sovuruvchi kurak bilan O'z xirmonini batamom supurib, "tozalashi" kerak edi. Bu ish Uning Kalomi orqali amalga oshiriladi.

“Uning sovurgichi O'z qo'lidadir, va U o'z xirmonini batamom tozalab, bug'doyini omboriga yig'adi.” Matto 3:12. Bu poklanish davrlaridan biri edi. Haqiqat so'zlari orqali somon bug'doydan ajratilayotgan edi. Tanbehni qabul qilish uchun haddan tashqari mag'rur va o'zini o'zi solih deb bilgani, kamtarlik hayotini qabul qilish uchun esa dunyoni ortiqcha sevganlari sababli, ko'plar Isodan yuz o'girdilar. Hozir ham ko'plar xuddi shunday qilmoqdalar. Bugun jonlar Kafarnahumdagi ibodatxonada bo'lgan o'sha shogirdlar singari sinovdan o'tkazilmoqda. Haqiqat qalbga yetkazilganda, ular o'z hayotlari Xudoning irodasiga muvofiq emasligini ko'radilar. Ular o'zlarida to'la o'zgarish zarurligini ko'radilar; ammo ular o'zidan voz kechishni talab qiladigan ishni zimmasiga olishni istamaydilar. Shu sababli, gunohlari fosh etilganda, g'azablanadilar. Ular xafa bo'lib ketadilar, xuddi shogirdlar Isoni tark etib: ‘Bu qattiq so'z ekan; buni kim eshita oladi?’ deb g'oldiraganlari kabi.” *The Desire of Ages*, 392.

So'nggi yomg'ir haqidagi xabar Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi “munozara”dir va u bug'doyni somondan ajratadigan haqiqat so'zlaridir. O'sha ajratish Ahd Elchisi tomonidan amalga oshiriladigan poklashdir. Milleriylar tarixida Doniyor kitobining sakkizinchi bobi, o'n to'rtinchi oyatidagi xabar dastlab muvaffaqiyatsizlikka uchraganida bir poklanishni yuzaga keltirdi va Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi kechikish vaqtini hamda Matto kitobining yigirma beshinchi bobidagi o'nta bokira haqidagi masalni keltirib chiqardi. Yarim tunda yangragan nido xabari nihoyat 1844-yil 22-oktabrda amalga oshganda, u bundan ham kattaroq poklanishni yuzaga keltirdi. Aynan o'shanda Ahd Elchisi to'satdan yetib keldi va yakuniy poklash hamda poklanishni boshladi. Uch poklanish va poklashning dastlabki ikkitasidan o'tgan harakat uchinchisida muvaffaqiyatsizlikka uchradi va 1863-yilda Laodikiyaning sahrosiga yuborildi.

Millerchilar tarixida protestantlar avvalo haqiqat so'zlari bilan poklandilar; shundan keyin esa birinchi farishtaning harakati uchinchi sinov xabarining kelishi bilan poklandi. Ammo 1798-yildan 1844-yilgacha bo'lgan qirq olti yil davomida Millerchilar ma'badining bunyodkorlari bo'lganlar, o'nta bokira haqidagi masalni mukammal ado etgan bo'lsalar-da, 1844-yil 22-oktabrda kelgan uchinchi sinovdan o'ta olmadilar.

“Birinchi va ikkinchi farishtalarning xabarlari ostida Kuyovni qarshi olish uchun chiqqanlarning ko'plari dunyoga berilishi lozim bo'lgan uchinchi, so'nggi sinov xabarini rad etdilar; va oxirgi da'vat yangraganida ham xuddi shunday tutum qabul qilinadi.

“Ushbu masalning har bir tafsiloti diqqat bilan o'rganilishi kerak. Biz yo dono, yo nodon bokira qizlar orqali ifodalanganmiz.” *Review and Herald*, 1899-yil 31-oktyabr.

1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishta kelishi bilan boshlangan bashoratli tarix muvaffaqiyatsizlikka uchradi va u 1863-yildagi isyon bilan yakunlandi. 1850-yilga kelib, Opa Uayt quyidagi xabarni qalamga oldi.

“Rabbiy menga 26-yanvar kuni bir manzarani ko‘rsatdi; endi men uni bayon qilaman. Men ko‘rdimki, Xudoning xalqidan ba‘zilar fahmsiz va mudroq holatda edilar; ular faqat yarim uyg‘oq edilar va hozir biz yashayotgan zamonni anglamas edilar; shuningdek, ‘kir cho‘tkasi’ tutgan ‘odam’ kirib kelganini ham anglamas edilar, va ba‘zilar supurib ketilish xavfi ostida edilar. Men Isodan ularni qutqarishini, ularga yana bir oz fursat berishini va o‘zlarining dahshatli xavfini ko‘rishlariga yo‘l qo‘yishini yalvorib so‘radim, toki ular butunlay kech bo‘lib qolishidan oldin tayyor bo‘lib olishsin. Farishta dedi: ‘Halokat qudratli bo‘ron kabi yaqinlashmoqda.’ Men farishtadan bu dunyoni sevgan, mol-mulklariga bog‘lanib qolgan, ulardan uzilib chiqishga va yo‘lda xabarchilarni tezlatish uchun, ma‘naviy oziq yetishmasligidan halok bo‘layotgan och qo‘ylarni boqish uchun ularni qurbon qilishga rozi bo‘lmagan kishilarga rahm qilib, ularni qutqarishini yalvorib so‘radim.”

“Men hozirgi haqiqatga bo‘lgan ehtiyojdan nobud bo‘layotgan bechora jonlarni ko‘rganimda va haqiqatga ishonishini da‘vo qilgan ayrimlar Xudoning ishini oldinga olib borish uchun zarur vositalarni ushlab qolib, ularning halok bo‘lishiga yo‘l qo‘yayotganini ko‘rganimda, bu manzara haddan tashqari og‘riqli edi, va men farishtadan uni mendan uzoqlashtirishini yolvordim. Men shuni ko‘rdimki, Xudoning ishi ularning mol-mulkidan bir qismini talab qilganida, [Matto 19:16–22.] Isoga kelgan yigit kabi ular g‘amgin holda ketardilar; va tez orada toshib keluvchi balo o‘tib, ularning butun mulkini supurib ketadi, shunda esa yer yuzidagi boyliklarni qurbon qilish va osmonda xazina to‘plash uchun juda kech bo‘ladi.”
Review and Herald, 1850-yil 1-aprel.

1850 yilga kelib, changni supuruvchi kishi allaqachon kelgan edi. 1844 yil 22 oktyabrda Ahd Farishtasi to‘satdan O‘z ma‘badiga kelgan edi va U Levi o‘g‘illarini poklash hamda tozalash ishini boshladi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Bugun jonlar sinovdan va imtihondan o‘tkazilmoqda, va ko‘plar Masihni tark etganlarning bosib o‘tgan ayni yo‘lidan o‘tmoqdalar. Kalom orqali sinalganlarida, ular ilohiy Ustozni rad etadilar. Hayotlari haqiqat va solihlik bilan uyg‘un emasligi uchun tanbeh berilganlarida, ular Najotkordan yuz o‘giradilar; va ularning qarori, xuddi xafa bo‘lgan shogirdlarnikidek, hech qachon o‘zgarmaydi. Ular endi Masih bilan yurmaydilar. Shunday qilib, quyidagi so‘zlar bajo bo‘ladi: ‘Uning kuragi O‘z qo‘lidadir, va U O‘z xirmonini tamoman tozalab, bug‘doyini omboriga yig‘adi.’” Signs of the Times, May 15, 1901.